

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *d. t.*

Cím: _____

Forrás: _____

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Krúdy Gyula
"1962"

Idő

Krúdy Gyula sokarcú Budapestje

Kései beszélgetések

— A magnetofonon rögzített emlékek — tájékoztat Tóbiás Áron — a Szabó Ervin Könyvtár kiadásában megjelent *Krúdy-emlékkönyv Kései beszélgetések című fejezetében kerülnek nyilvánosságra*. Erdességük nemcsak az író színes életének mozzanatai iránt érdeklődő olvasókra hat majd. Hasznosíthatják az irodalomtörténészek is, mert a forrás-kutatás új módszerével gyűjtött memoárok az életrajz homályos pontjaira vetnek fényt, s néhány nem is lényegtelen vonatkozásban módosítják Krúdy-képünket.

Az első fejezet a *Krúdy Gyula Budapestje* címet viseli. Ebben szemelvényeket közlünk regényeiből, novelláiból. Az idézetek — kerületenként csoportosítva — Budapest utcáinak, tereinek, középületeinek hangulatos leírásai. Az összeállításból kitűnik, hogy egész irodalmunkban talán Krúdy foglalkozott legtöbbet a főváros jellegzetességeinek, színeinek, különböző részfelhangulatának ábrázolásával. Budapest iránti érdeklődése korokat átfogó volt. Megjelenik műveiben az 1840-es évek kisvárosa, a századforduló táján kibontakozó szecessziós nagyváros és végül a húsz-harmincas évek Budapestje. Városképei, leírásai jórészt eddig ismeretlen újságcikkek, amelyeket az emlékkönyv elsőnek közöl majd. Sorozatuk valóságos budapesti bedekker,

Emlékek magnetofon-szalagon — Ady Endre kritikája Ismeretlen Krúdy-levelek — Bibliográfia

(hely)

1962. szept. 4.

amelynek irodalomtörténeti érdekessége, hogy rendkívül érzéketlen és reális rajzú. A szürrealistának, csupán álomvilágban élőnek híresztelt Krúdyt mint nagy realista írókat mutatja be ez a fejezet.

Kétszáz művész vallomása

— A második rész az írók könyveinek teljes bibliográfiáját adja. Összeállítása nem egyszerű feladat. Krúdy mintegy száz munkája négyszáz különféle kiadásban jelent meg. Egy-egy könyve négy-ötfele kiadásban, néhány százas sorozatban, alig ismert kiadóknál is napvilágot látott. Ezeket a köteteket annak idején a *Széchenyi Könyvtárnak sem küldték meg*, úgyhogy a legnagyobb közkönyvtár sem rendelkezik hiánytalan Krúdy-sorozattal. A bibliográfus úgy segít magán, hogy sorra látogatja az antikváriumokat és a Krúdy-gyűjtőket, akik segítenek számba venni a legritkább, ma már alig néhány példányban fellelhető kiadványokat is.

— Közli az emlékkönyv a Krúdyról szóló legérdekesebb írásokat; olyan cikkeket, amelyek eddig napilapok, folyóiratok hasábjain kallódtak. Megjelenik Ady Endre bírálata a Vörös postakocsiról, Szép Ernő, Tersánszky J. Jenő Krúdy-cikke, Mórincz Zsigmond nagyon szép nekrológja. Kiadjuk Krúdy elfeledett interjúit, s a róla készült riportokat. Ezekből a mainál reálisabb portré rajzolódik ki, mert jól érzékeltetik az író küzdelmeit, törekvéseit, a munkáját nehe-

zítő körviszonyokat. Megjelenik az emlékkönyvben 30 ismeretlen Krúdy-levél is. Ezeket az író Babits Mihálynak, Kosztolányi Dezsőnek, Mikes Lajosnak, Hatvany Lajosnak, ismerősöknek és családtagoknak küldte.

Az emlékkönyv utolsó fejezetében az élő magyar irodalom, a zene- és képzőművészet legjobbjai vallanak Krúdyról. A szerkesztő mintegy kétszáz művészt kért fel válaszára. Valószínű, hogy a megkeresettek legtöbbje megírja majd: milyen hatással volt munkásságára Krúdy Gyula életműve, miért tartja jelentős írónak, s melyik könyvét szereti legjobban.

A Krúdy-emlékkönyv 1963-ban, az író halálának harmincadik, születésének nyolcvanötödik évfordulója alkalmából jelenik majd meg, mintegy 40 —50 ív terjedelmű, gazdagon illusztrált kiadványként.

d. t.

Amikor az ismeretlen fiatalember, kezében magnetofonnal, átlépte a karancsberényi kis ház kapuját, Krúdy Pál nem tudta, ki és miért keresi. A rádióra gondolt, de azután kiderült, hogy nem riportert érkezett, s nem tekintélyes kora, nyolcvannégy éve hozta falujába a látogatót. Emlékkönyv készül unokatestvéréről, Krúdy Gyuláról, s a szerkesztő, Tóbiás Áron sorra járja mind a rokonokat, barátokat, ismerősöket, akik magnetofonra diktálják a nagy író elevezen emlékeiket. Krúdy Pál készségesen segített. Erdős adatokat, emlékeket mondott a családról, Krúdy Gyula diákéveiről, szokásairól, jelleméről. Az író többi kortársa is szívesen beszél. A magnetofon megörökítette Tersánszky J. Jenő, Csathó Kálmán, Benedek Marcell, Osváth Júlia és mások Krúdy-emlékeit. Eljuttott a készülék az író egyik kedves pincéréhez is, akiről Rezeda úr történetének emlékezetes figuráját, Huber urat mintázták Krúdy. A nagy tapasztalatú, sok országot megjárta pincér, akinek az író az Anyegin dedikált példányát és levéltárcát ajándékozott — ma Rákospalotán él.